

thi skulde det være i Overensstemmelse med § 27, sidste Stykke, vilde det, for at Importørerne kunde befri sig for Ansvar, være nødvendigt for dem at lade Smørret undersøge, forinden det blev udleveret fra Toldvæsenet, altsaa paa Kajen, ved Skibside eller i Toldbodpakhuss, og dette vilde selvfølgelig umuliggøre den store Transit-handel. Imidlertid, som ofte fremhævet, ere de faktiske Forhold foreløbig saaledes, at man i det hele taget kan løbe Risikoen, der er i Øjeblikket ingen Risiko, da i hvert Fald den store Mængde af Smørret fra Sibirien sikkert i Forvejen opfylder Lovens Forskrifter. Men der kunde dog tænkes den Mulighed, at man en skønne Dag blev saa overordentlig fiffig eller entreprenant i Sibirien og andre Steder, at man lavede Smør, der efter dansk Lov var overvandholdigt eller gik meget tæt op til Grænsen, og i samme Øjeblik vil Bestemmelsen i § 27 i Slutningen blive effektiv, og den Anomali vil da indtræde, at man retter Bager for Smed. Nu har imidlertid det høje Landsting i sin Betænkning indført en Sikkerhedsventil i saa Henseende, idet det udtrykkelig har udtalt, at det gaar ud fra som en Selvfølge, at Landbrugsministeren ikke vil lade denne Bestemmelse blive effektiv, før der er en saadan overhængende Fare for, at der kan komme overvandholdigt Smør, at det danske Smør derigennem led Fare for at blive kompromitteret ved at forveksles med Smør, som kom gennem Danmark. Efter Omstændighederne kan dette være betryggende, men jeg kunde dog ønske, at Landbrugsministeren — jeg vil bede ham derom — udtalte, at han i sin Funktionstid, mere kan han jo ikke love, vilde se Sagen paa samme Maade som Landstinget og altsaa ikke vil gøre Ansvarret efter denne Bestemmelse effektivt, med andre Ord, at der kun bliver Tale om Undersøgelse paa Kajen af fremmed Smør, hvis det nogen Sinde skulde ske, at Udviklingen paa disse fremmede Produktionssteder bar derhen, at der var Fare for, at der kom overvandholdigt Smør over Danmark, saaledes at vort eget Smør derved led Fare for at blive kompromitteret.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) indrømmede, at den Bestemmelse, som er føjet til i § 29, der i øvrigt med Hensyn til Mejeriernes Eneansvar overfor den første Køber er ganske saaledes, som den fandtes i det oprindelige Forslag, vilde være

fyldstgørende for Domstolene. Denne Tilføjelse er gjort for at bortrydde en Tvivl, som ikke skyldes Landbrugsministeren eller hans Forslag i og for sig, men skyldes Folk, som ikke have fundet Forslaget fyldstgørende; det er deres Fejl og ikke Landbrugsministerens. Det glæder mig, at dette er fastslaaet, inden Forhandlingen slutter. Den Nødvendighed, der har skabt Ændringsforslaget, ligger altsaa i en Tvivl, som er rejst af Folk, som ikke burde have tvivlet, navnlig da de have Indsigt i de her omhandlede Forhold. Jeg skal ikke dvæle ved de enkelte Ting, som det ærede Medlem i øvrigt opholdt sig ved. Jeg er ganske enig i den Forklaring, det ærede Medlem gav af Rettelsen, og jeg kan derfor uden Betænkelighed endog meget gerne gaa med dertil.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Importørernes Ansvar for det fremmede Smør sagde det ærede Medlem meget rigtigt, at der, som Forholdene ere i Øjeblikket, ikke er stor Fare ved at paatage sig dette Ansvar, der er ikke nogen særlig Anledning til Ængstelse for, hvorledes man skal frigøre sig for dette Ansvar, idet sibirisk Smør ikke er overvandholdigt. Men den Tid kunde komme, sagde det ærede Medlem, da det udenlandske Smør kunde blive overvandholdigt, og saa kunde man komme til at rette Bager for Smed ved at gøre Lovforslagets Bestemmelser herom effektive. Jeg vil derom sige, som jeg sagde i Landstinget, at den Kontrol, der skal øves, skal blive øvet saa lempældigt som foreneligt med den Hensigt, for hvis Skyld Kontrollen er given. Jeg kan ikke sige andet derom end, at i det Øjeblik der indføres overvandholdigt Smør i et Omfang, saa man kan sige: Nu er der Fare paa Færde — jeg vil ikke antyde nogen Grad, der skal betegne, naar Faren indtræder —, men altsaa i et saadant Omfang, at der er Fare til Stede for det Formaal, for hvis Skyld Bestemmelserne i § 27 ere indførte, maa man gøre disse Bestemmelser effektive, naturligvis saa lempeligt, som det er foreneligt med det Hensyn, for hvis Skyld Bestemmelserne ere truffene. Og skulde det saa vise sig, at der er praktiske Vanskeligheder med at haandhæve Kontrollen, maa man finde Vej frem til at gøre Kontrollen taalelig for Importørerne. Er dette ikke muligt, ja, saa staa vi overfor den Situation, at Importørerne maa opgive denne Handel, fordi den er landsskadelig for vort eget Produkt. Men det foreligger jo ikke i Øjeblikket. Først naar det foreligger, bliver Spørgsmaalet aktuelt. Men